

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

07 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Andrei Formusatii, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 noiembrie 2017, în cauza penală, în privința lui

Mireuța Anastasia XXX, născută la XXX,
originară XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 16.05.2017 pînă la 14.09.2017;

Instanța de apel de la 10.10.2017 pînă la 15.11.2017;

Instanța de recurs de la 01.02.2018 pînă la 07.03.2018.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Central din 14 septembrie 2017, cauza fiind examinată în ordinea art. 364¹ din Codul de procedură penală, Mireuța Anastasia a fost recunoscută vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin.(3) lit. a) Cod penal și stabilită pedeapsa penală cu închisoare pe un termen de 4 ani.

În baza art. 90 alin. (1) Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate cu închisoare inculpatei, Mireuța Anastasia, pe o perioadă de probațiune 2 ani.

2. Pentru a se pronunța prin sentință, instanța de fond a reținut, că inculpata Mireuța Anastasia, la data de 23.03.2017, aproximativ la ora 19.00, aflându-se la domiciliul său amplasat pe adresa mun. XXXstr. XXX, unde locuiește împreună cu soțul său Mireuța Victor, manifestând lipsă totală de respect față de prevederile legale și valorile familiale, s-a luat la ceartă cu ultimul, după ce, din gelozie, i-a aplicat o lovitură cu un cuțit în regiunea hemitoracelui stâng, provocându-i conform raportului de expertiză nr. 129D din 05.04.2017, leziuni corporale grave sub formă de plagă tăiat-înțepată a cutiei toracice pe stânga cu penetrare în cavitatea pleurală, complicate cu hemotorace.

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, procurorul a declarat apel, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței primei instanțe, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care de la Mireuța Anastasia să fie încasate în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 4364 lei: 4200 lei cheltuieli pentru efectuarea examinării dactiloscopice, și 164 lei cheltuieli pentru efectuarea examinării medico-legale a lui Mireuța Victor.

În susținerea cerințelor apelului a invocat, că pe cauza penală s-au constatat cheltuieli de judecată în mărime de 4364 lei: 4200 lei cheltuieli pentru efectuarea examinării dactiloscopice, și 164 lei cheltuieli pentru efectuarea examinării medico-legale a lui Mireuța Victor în secția medico-legală Bălți a CML. Conform prevederilor art. 227 Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal și

cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală, iar plata acestora sunt *supportate de condamnat* sau sunt trecute în contul statului (art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală). Astfel, legea permite ca cheltuielile judiciare să fie suportate de condamnați. În acest context, consideră întemeiată solicitarea acuzatorului cu privire la încasarea cheltuielilor suportate de stat pentru efectuarea examinării dactiloscopice și cheltuielile pentru examinarea medico-legală a părții vătămate în sumă de 4364 lei, de la condamnată Mireuța Anastasia

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 noiembrie 2017, a fost respins ca nefondat apelul declarat de procuror, cu menținerea sentinței primei instanțe.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, cheltuielile suportate pentru efectuarea examinării dactiloscopice și examinării medico-legale a lui Mireuța Victor, în sumele indicate în rapoartele date, nu pot a fi încasate de la inculpata Mireuța Anastasia, deoarece sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatei în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului.

Respectiva concluzie se întemeiază pe dispozițiile art. 227 alin. (3) Cod de procedură penală, potrivit cărora cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Totodată, potrivit art. 143 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea altor cazuri când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.

Drept urmare celor invocate, se indică că în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat.

Astfel, se reține că în cauza dată în cadrul urmăririi penale a fost efectuată expertiza judiciară dactiloscopică nr. 34/12/2-R-427 din 11.04.2017, pentru care statul a suportat cheltuieli în mărime de 4200 lei MD, precum și expertiza judiciară medico-legală a lui Mireuța Victor pentru care s-au cheltuit 164 lei MD, care au fost ordonate de către organul de urmărire penală, acestea fiind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării.

Totodată, potrivit art. 100 alin. (2) Cod de procedură penală și art. 6 par. 2 a Convenției, sarcina probațiunii e pusă în seama organului de urmărire penală, persoana acuzată de un delict beneficiind de “prezumția nevinovăției”, stipulată la art.8 Cod de procedură penală.

Astfel, ținând cont de faptul, că expertizele au fost ordonate de către organul de urmărire penală în vederea demonstrării apartenenței inculpatei la infracțiunea incriminată, ce la rândul său a determinat încadrarea juridică a faptei, acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, pusă în sarcina părții acuzării, instanța de apel a considerat neîntemeiată solicitarea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor pentru efectuarea rapoartelor de expertiză din contul părții apărării.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea parțială, în partea cheltuielilor de judecată. Recurentul

invocă dezacordul cu decizia instanței de apel pe motiv că, neîntemeiat a respins încasarea cheltuielilor de judecată încălcând prevederile art. 142 alin. (2), 227 alin. (3), 228 alin. (3), 229 alin. (1) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit textului recursului declarat de către procuror, titularul acestuia invocă de drept temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii sau acesta este expus neclar.

Din conținutul recursului, Colegiul atestă, că autorul în esență critică decizia instanței de apel adoptată în latura civilă, prin care a fost menținută hotărârea primei instanțe, care a respins cererea procurorului de a fi încasate din contul lui Mireuța Anastasia în contul statului suma de 4364 lei pentru efectuarea examinării dacteloscopice și raportul de expertiză medico-legală.

Așadar, în privința acestor alegații se constată, că au constituit obiect de discuție în instanța de apel și asupra cărora această instanță s-a expus întemeiat și pe care le susține și instanța de recurs.

În cauza deferită judecării, recurentul solicită invocând prevederile art. 227-229 Cod de procedură penală, încasarea cheltuielilor suportate pentru efectuarea expertizelor în sumă de 4364 lei, motivând că legea prevede ca inculpatul să suporte cheltuielile judiciare.

La cele invocate supra, instanța de recurs menționează, că aceste argumente ale recurentului sunt neîntemeiate, deoarece dispoziția art. 143 prevede că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză (art. 143 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală).

Totodată, instanța de recurs relevă dispoziția alin. (2) art. 229 potrivit căreia, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare.

Prin urmare, se atestă că norma dată nu poartă un caracter imperativ, ci unul facultativ, lăsând la discreția instanței de a hotărî asupra chestiunii plății cheltuielilor judiciare ținând cont de împrejurările cauzei și suportării acestor cheltuieli.

Astfel, în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat.

Instanța de recurs reține, că expertizele menționate supra, au fost ordonate de către organul de urmărire penală în vederea stabilirii circumstanțelor cauzei, constituind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării.

În asemenea împrejurări, Colegiul penal statuează, că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea

infracțiunii imputate, prin numirea efectuării expertizelor medico-legale, precum și acțiunile de păstrare și transportarea corpurilor delictive, reprezintă cheltuieli judiciare ce urmează a fi achitate din bugetul de stat.

Prin urmare, sunt apreciate ca fiind corecte concluziile instanței de apel referitoare la respingerea solicitării înaintate de către acuzatorul de stat privind încasarea de la inculpata Mireuța Anastasia, a sumei de 4364 lei, cu titlu de cheltuieli suportate pentru efectuarea expertizelor, în prezenta cauză.

Generalizând cele expuse, Colegiul penal, consideră că nu și-a găsit confirmare temeiul pentru recurs invocat de către recurent, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs, în sensul casării deciziei contestate, în partea respingerii încasării cheltuielilor judiciare din contul inculpatului.

Având ca reper cele enunțate, Colegiul penal statuează, că argumentele invocate de procuror sunt nefondate, fapt ce impune concluzia privind inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Andrei Formusatii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 noiembrie 2017, în cauza penală, în privința lui *Mireuța Anastasia XXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la **07 martie 2018**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan